

RACÓ INFANTIL

FALLA
RAMÓN Y
CAJAL 2024

SARA PAGAN

The background of the entire image is a photograph of a wooden slat wall. On the left side, there is a lush green plant with large, dark green leaves and some lighter green variegated leaves. In the bottom right corner, a white plastic chair with a lattice back and a white plate with a glass are partially visible. The text is overlaid on the right side of the image.

CASA DIEGO

RESTAURANT

Av. Jaume I El Conqueridor, 74
46192 Montserrat. València
Telèfon 962 999 423
www.restaurantecasadiego.es

FALLA RAMÓN
Y CAJAL

2024

Benvinguts amiguets i amiguetes, quina il·lusió tenia de tornar-me a trobar amb tots vosaltres. No sabeu el llarg que se'm fa un any d'espera fins que em puc tornar a obrir de full en full i gaudir junts de les dos meues passions: les falles i la literatura.

I a la fi ha arribat este anhelat mes de març del 2024, on quan estiga en les vostres mans sentiré dins de mi la vostra estima i afecte, i cada vegada que passeu un full és com si m'estiguéreu acaronent i si me llegiu m'estareu donant el més fort dels besos. Perquè estimats menuts he nascut per poder-vos presentar un fascinant món de lectura i falles. I us contaré un secret, molts dels que hui són els meus creadors, es van endinsar en este món tan fascinant, llegint estos racons infantils que venen acompanyant el llibret major des de fa més de 25 anys, i que és un dels majors tresors de la nostra comissió, segur que alguns de vosaltres sereu els meus autors en menys temps del que us imagineu

Per trobar-me cada any amb vosaltres em pose les millors gales, vull ser el més atractiu possible, no passar desapercebut, cridar la vostra atenció per a que m'agafeu, em rebregueu, m'apropieu al vostre cor i puguem viure junts una aventura inoblidable. L'aventura d'este any ens trasllada al fons de la mar, una mar del que tots hem gaudit alguna vegada, però que ens conten que no està en el seu millor moment, necessita la nostra ajuda i ens envia a dos dels seus millors ambaixadors per contar-nos la seua realitat i buscar una solució a la invasió de plàstic que estan sofrint.

Estos dos ambaixadors són una xiqueta i un xiquet de l'espècie de les sirenes, Ondina i Aquali, que buscaran al nostre món espantar tots els seus mals, i no us conte més perquè us convide a descobrir per vosaltres mateixa la fi de la seua odissea.

L'únic que us puc avançar és que tots vosaltres formareu part de la seua aventura, però sobretot seran Carla i Sergio, els seus veritables protagonistes. Com ho són de la nostra comissió en este any tan especial on són Fallera Major Infantil i President Infantil, compartint la seua felicitat amb tots nosaltres.

No us entretinc més, perquè Carla, Ondina, Sergio i Aquali ja m'estan dient que em calle, que parle massa i que vaig a descobrir totes les seues sorpreses, que poc a poc tindreu que anar descobrint mentre llegiu i jugueu.

Amb tots vosaltres, el conte "Fem que la mar torne a brillar"!!! Esperem que us agrade!!!

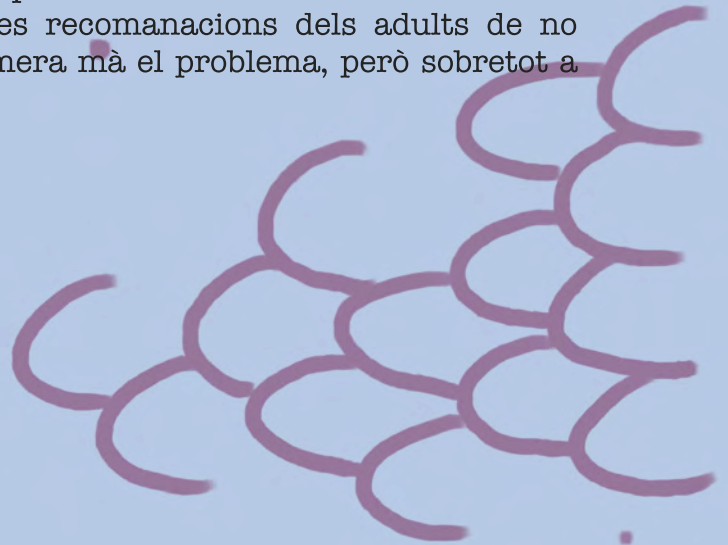

Mentre a la terra es celebra l'arribada de l'any 2024, la histèria i desesperació s'està apoderant del món marí on la poca natalitat i l'augmentada taxa de mortalitat de la majoria d'espècies és motiu d'angoixa i desesperança. I les sirenes, gènere mitològic format per un cos mig humà i mig peix, que ha sigut moltes vegades vistes pels humans, estan sofrint com el que més este greu problema i fins i tot, estan prop de la seua extinció.

Aquali i Ondina són dos amics, un xiquet i una xiqueta de l'espècie de les sirenes, inseparables des de que van nàixer i escolten preocupades als seus pares parlar de les preocupacions del món marí, i constant presència del seu principal enemic: el plàstic.

Plàstic de diferent tipus, forma i grandària s'acumula en franges costaneres, mars i oceans, i també es localitza en zones polars, subtropicals i tropicals. El plàstic és indestructible i fins i tot, s'han trobat plàstics en la fossa de les marines, la part més profunda de l'oceà, que arriba als 11.034 metres. Les notícies que escoltem cada vegada són més preocupants perquè dades oficials estimen que més de 13 milions de tones de plàstic acaben en els oceans cada any. Es calcula que en total de fem marí existent en els ambients marins i costaners del planeta, entre el 80% - 90%, correspon a fem de plàstic.

La preocupació d'Aquali i Ondina es converteix en inquietud, i la inquietud en acció. Tenen que fer alguna cosa, tenen que actuar. A dia de hui són els dos únics xiquets que queden de la seua espècie, però si no fan res, possiblement seran els últims. Esta desesperació fa que desidisquen no escoltar les recomanacions dels adults de no moure's de casa, i es llancen a conèixer de primera mà el problema, però sobretot a buscar ajuda per solucionar-lo.

Tot seguit, en llançar-se a l'aigua comencen a conèixer en primera persona els efectes de la contaminació plàstica. Centenars de borses i utensilis de plàstic van interposant-se en el seu camí i en la resta d'habitants del fons marí, que al vore'ls, els contenen tot el que estan patint, i a més, és una situació cada vegada més insostenible, perquè un vell polp al que li falta una pota per un accident amb un d'estos elements, els conta que en els últims 10 anys ha arribat més material plàstic que en tot el segle XX, i a més, els humans no s'adonen que és un fet que els arriba a ells, perquè hi ha una quantitat incontrolable de microplàstics que són ingerits pels animals marins i mitjançant la cadena alimentària arriba als seus plats. Si saberen de tota esta història, segur que tindrien més cura en els seus hàbits.

Mentre escoltaven les històries d'aquell vellet i desil·lusionat polp, començaren a escoltar uns sons com demanant ajuda, que poc a poc s'anaven convertint en plors de desesperació i impotència.

-No feu cas, una mort més. I ja no sé quantes portem. Són uns crits que es repeteixen constantment i poc podem fer. Els elements de plàstic ens atrapen i poc a poc comença a ofegar-nos sense poder fer res, com a molt, a base de molt d'esforç podem escapar però deixant-se una part del nostre cos en ell - va dir el polp assenyalant la pota que li faltava.

-No és possible que no es pugui fer res - va dir Aquali.

-Poder fer es pot, però és molt perillós. T'arrisques a quedar-te atrapada en el propi plàstic - li va contestar el polp.

-He d'intentar-ho, no puc quedar-me queta - va respondre Ondina, mentre començava a nadar seguint l'estela d'aquell soroll.

-Espera'm Ondina, t'acompanye - va dir Aquali mentre s'acomiadava d'aquell sabut polp, que els desitjava la millor de les sorts.

Els plors i crits d'ajuda de l'animalet cada vegada eren més intensos i s'escoltaven més a prop. Ondina i Aquali estaven molt a prop del seu objectiu. Ho sabien, ho notaven, però no el veien. No podia ser, d'on eixen eixos crits - es preguntaven.

De sobte una corrent marina bufa de forma intensa i s'emporta totes les borses que hi havien al seu voltant, deixant al descobert una menuda tortuga enganxada en un dels retràctils de plàstic que s'utilitzen per transportar les llaunes de refrescs i que poc a poc l'estava ofegant deixant-la sense respiració.

Amb les poques paraules que podia dir la tortuga, els va contar que fa uns anys es va quedar atrapada dins d'aquell anel, i al principi, li semblava fins i tot, graciós, però a mida que va anar creixent el plàstic no cedia i començava a ofegar-se, fins fa uns pocs dies on el patiment era insuportable i arribà fins i tot, a patir per la seua vida.

Aquali i Ondina es miren fixament i pensen que tenen que fer alguna cosa per aquella menuda tortuga, no poden deixar-la que patisca més.

Amb les seues aletes comencen a acaronar-la i a tranquil·litzar-la, a donar-li estima i afecte i contar-li que no tenia res de que preocupar-se. Al temps que la tortuga deixava de cridar i es tranquil·litzava, elles continuaven pensant què fer per poder alliberar la tortuga d'aquell poderós plàstic que seguia ofegant-la.

La desesperació d'Ondina i Aquali anava en augment però no volien transmetre el seu nerviosisme a la tortuga que estava confiant en elles. De sobte, fruit del desànim i l'angoixa Aquali comença a plorar i les seues llàgrimes caigueren damunt la closca de la tortuga. El contacte de les llàgrimes amb la pell de la xicoteta tortuga estaven fent que el plàstic començara a desplaçar-se i amb els moviments de cap de la tortuga, la folgança era cada vegada major, fins que amb l'ajuda d'Ondina va aconseguir escapolar-se d'aquell plàstic que l'havia acompanyat des dels primers anys de la seua vida.

Aquell fet i l'abraçada d'Ondina, Aquali i la menuda tortuga, va ser un abans i un després en la vida d'aquells xiquets. Havien conegut de primera mà el problema del plàstic que envaïa el fons marí, però el més important, s'havien adonat que ells podien ajudar a minvar eixe problema. Sols eren un xiquet i una xiqueta, però a partir d'aquell moment el seu lema seria: Salvem la nostra mar!!!

Decideixen tornar a casa, per planificar les seues noves aventures, sense saber que en arribar, els espera una sorpresa, una meravellosa sorpresa. Sobretot per a Ondina.

Ondina i Aquali arriben a casa de la primera entusiasmats per contar-los als seus pares la seua aventura i com havien pogut salvar la seua amiga la tortuga, però l'entusiasme i l'alegria d'Ondina encara va ser més gran, quan la seua mare li presenta al seu nou germanet. Després de molts anys, al fons del mar torna a nàixer un sirenet, que ompli de felicitat a Aquali i Ondina, que li va demanar-li a la seua mare que li'l deixe agafar en braços, perquè vol sentir molt a prop del seu cor els batecs del seu germanet.

Quan Ondina agafa el seu germanet en braços un ventall de sentiments recorren el seu cos, sent que aquell nadó no és normal, veu en ell el signe salvador de món marí, la força i l'impuls que han fet que ella i la seua amiga salvaren la tortuga, una força i un impuls que van a fer que comence una lluita per a fer que la mar torne a brillar, i que el seu germanet pugui gaudir d'un fons marí net, pur i transparent.

Mentre li acarona tot el seu cos, amb especial cura les aletes que permetran moure's i jugar junts en unes setmanes, Ondina li murmura suaument a cau d'orella que no ha de témer per res, que ella va fer que el fons marí torne a ser el que era en un principi, que en uns anys ell també formarà part de l'equip de salvació que acabaven de formar ella i Aquali, la qual, el va deixar unes hores sols amb els pares, perquè ella i Aquali tenen que posar en marxa la seua primera missió.

De bon matí, amb la tristor de deixar de veure en unes hores el seu germà, però amb la il·lusió d'aconseguir per a ell el millor món possible. Ondina ix de casa per a buscar l'origen de la invasió de plàstics que està col·lapsant mars i oceans, i complicant l'existència a milers d'espècies marines.

Els dos amics comencen un nou viatge, en el que tornen a patir l'allau d'elements de plàstic que tenen que anar esquivant un darrere altre. Passen moments de moltes dificultats, que, fins i tot, els fan pensar tornar enrere i per estar davant d'una missió impossible, però quan recorden l'alegria de la menuda tortuga que van alliberar, la desesperació del vellet polp o sobretot la vida que li espera al germanet d'Ondina si tot continua igual, tornen a renàixer en elles unes forces que després d'uniques hores de nadar contracorrent les fan abastar el seu destí. Eixir a la superfície i veure la llum del sol.

En traure el cap a la superfície, Ondina i Aquali van quedar meravellats d'allò que van veure. Com podia ser que aquell paisatge natural banyat per unes aigües transparents i un sol que feia brillar tot el que il·luminava, fóra el culpable del desastre que s'estava vivint al fons de la mar. No s'ho podien creure. S'haurien equivocat de lloc, es van arribar a preguntar.

Mentre continuaven admirant unes meravelles mai vistes per ells, se'ls va arrimar una gavina per intentar emportar-se la seua cua de peix, però gràcies que van estar molt lleugers, i es van poder apartar i lliurar-se d'un bon mos. En adonar-se la gavina que no eren uns peixos normals i que tenien cossos de sirenes, els va preguntar:

-Vosaltres no sou d'ací? No us havia vist mai, sou sirenes?

Ondina i Aquali es van mirar, mostrant que les havien descobert quan volien que la seua missió fóra secreta i que cap s'adonara de la seua presència. Però eixa primera fase del pla no els havia eixit gens bé.

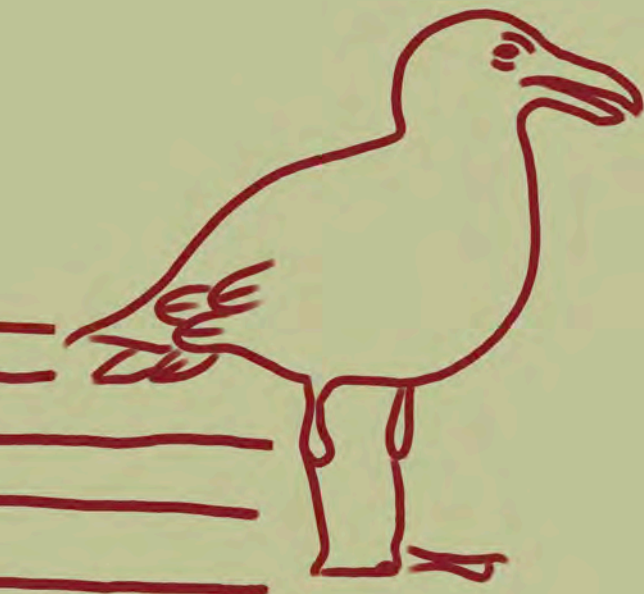
-Psss!!! Que ningú pot saber que som sirenes, o pel contrari, s'acabaria la nostra missió. Podràs guardar-nos el secret? - va preguntar Aquali.

-Hem vingut a descobrir qui ompli la mar de porqueria plàstica, perquè hem arribat a una situació on en el fons de la mar no es pot viure - va continuar dient Ondina.

-Però tot el que estem veient és meravellós, pensem que ens hem equivocat de lloc. Ací no hi ha cap rastre del plàstic. La natura és impressionant, i d'este entorn no pense que pugui brollar plàstic - va afirmar Aquali.

-No dius res? Estàs molt callada, què penses? - va tornar a preguntar Ondina.

-Estic callada, si no me deixeu parlar. Que, què pense? Que teniu raó, però que vosaltres heu vist el millor de la terra, la natura i el seu entorn, però són els humans els que no fan bon ús d'ella, i ahí està el problema - va contestar la gavina.

-Els humans? Tan roïns són? Podríem vore'ls de prop? - va preguntar ara Aquali.

-Esteu segurs que voleu apropar-se a ells. Jo vos els mostre, però jo no seré qui m'aprobe. Mira ahí teniu un xiquet i una xiqueta fent-se fotos - va contestar la gavina assenyalant dos menuts que estaven jugant a la platja, mentre s'apropaven a ells.

Mentre de forma sigil·losa s'apropaven a la vora del mar, alguna cosa no quadrava dins de Ondina i Aquali. Estaven apropant-se cap una xiqueta i un xiquet que jugaven tranquil·lament i d'una forma molt innocent com per a ser els culpables de la desgràcia de la seua mar. La veritat és que no entenien res i a la gavina poc li podien preguntar perquè a mesura que s'apropaven havia eixit volant perquè no volia saber res dels humans.

Els dos amics observaven amb tot detall els jocs i moviments de aquell xiquet i xiqueta, quan van arribar unes persones més majors carregades amb càmeres per a fer un reportatge fotogràfic. Ondina i Aquali no sols van quedar fascinades per la forma de comportar-se d'aquells menuts, sinó, per una rica indumentària que mai havien vist i estaven desitjant poder-se posar.

Deixant enrere aquells pensaments il·lusoris, van baixar a la terra, millor dit a la mar, per reprendre la seua missió, que embovades amb el que estaven veient, l'havien deixat més que oblidada. Es varen centrar i van decidir esperar a que el xiquet i la xiqueta estigueren sols per poder a apropar-se, presentar-se i contar-los el motiu de la seua presència a la terra.

El temps passava i el fotògraf seguia fent la seua faena. Una foto, darrere altra, i després un altra més. Nombroses estampes, una sola ella, altra sols ell, altra conjunt, ara aixina, ara d'altra forma...ufff... Ondina i Aquali començaven a estar dels nervis, però en el fons el que volien és també ser protagonistes d'aquella sessió fotogràfica.

Sense saber molt bé com, i sense adonar-se de la seua presència, van escoltar dos dolces veus:

-Hola, jo sóc Carla.

-Hola, no us havíem vist mai, jo sóc Sergio.

CARLA NAVARRO I LLOPIS

FALLERA MAJOR INFANTIL 2024

Benvolguts fallers i falleres, vull aprofitar este raconet per a contar-vos la inoblidable experiència que estic vivint.

Tot començà el dia que el meu germà Hugo va ser nomenat President Infantil. Aquell any amb tan sols sis anys jo ja desitjava representar a la meua comissió infantil i des de fa un any ja contava els dies que em quedaven per a fer realitat el meu somni.

A la fi el termini s'obria i seguida en front de ma mare li plantejava ser Fallera Major Infantil però necessitava un xiquet que gaudira amb mi esta aventura.

Ara sí, el meu somni començava en el mateix moment que Sergio es va decidir a acompanyar-me i el meu iaio Andrés, un dilluns en junta i després de mirar a ma mare amb gest afirmatiu, em presentava per a ser la Fallera Major Infantil per a l'any 2024.

En este moment no tinc paraules per a descriure el que estic descobrint i gaudint de les falles. Us convida a tots a viure i compartir amb nosaltres els dies que ens queden fins la cremà i de segur que quan veja les flames de la meua falleta pensaré en tots vosaltres i ben agraïda estaré d'haver-me permès ser la Fallera Major Infantil de la falla Ramón y Cajal.

Visquen les Falles!!!

Carla Navarro Llopis

SERGIO MEDINA I PUNZANO

PRESIDENT INFANTIL 2024

Xiquets i xiquetes de la millor falla del món.

Com vull ser breu, en primer lloc done les gràcies a totes les persones que comptaren amb mi per a ser President Infantil. Encara recorde, quan ma mare li ho contava a mon pare com si de un disparat es tractara, ja que pensaven que era massa menut. Però jo estava decidit a complir el meu somni, i em vaig comprometre a fer-ho el millor que sabia. I per fi, SOMNI COMPLIT! Per això vull donar les gràcies als meus pares i al meu germà Álvaro, perquè confiaren en mi, i espere que estiguen orgullosos perquè està eixint tot prou bé.

Este any he tingut molta sort, perquè tenim no un, ni dos..., tenim cinc presidents: Jose, Javi, Raul, Laura i Maria. D'ells he après moltes coses i espere seguir aprenent.

No puc oblidar-me de la meua fallera Major Infantil Carla. Estic molt content de compartir este any inoblidable amb tu. Espere que junts gaudim dels actes que queden fins la cremà. Gràcies per fer-me un més de la teua família.

Des d'aci vos convide a tots els fallerets i falleretes a gaudir de tot el que encara està per vindre i espere representar-vos com vos mereixeu.

VISQUEN LES FALLES 2024
VISCA LA FALLA RAMÓN Y CAJAL

Sergio Medina Punzano

Després de les paraules de presentació de Carla i Sergio, va prendre la paraula Ondina, que sempre havia sigut més extravertida que el seu amic, encara que comença a presentar-se sense eixir de l'aigua per que no volien descobrir tan prompte de que espècie eren.

Ondina, cada vegada estava més a gust junt amb Carla i Sergio. Els menuts li oferien tanta confiança i familiaritat que fins i tot, va ser ella qui va presentar Aquali parlant pels dos. Amb eixa confiança Carla va apropar-se a ella i Ondina en voler tocar-la, va traure el seu cos fora de l'aigua.

-Sou unes sirenes - va cridar Sergio.

-Per això mai us havíem vist. Que feu per aquí? S'heu perdut? - va començar a preguntar Carla.

-Si som Sirenes, bó, una sireneteta i un sirenet, i no ens hem perdut. Estem aquí en una missió molt especial - va contestar Ondina.

-A mi m'agraden molt les missions, i si són secretes molt millor. Voleu que us ajudem?- va preguntar Sergio.

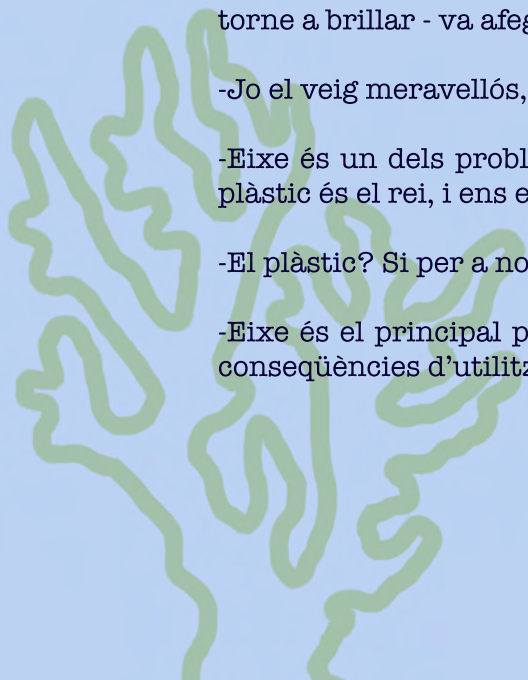
-Eixa és la nostra missió, buscar ajuda per a salvar el fons marí, volem fer que la mar torne a brillar - va afegir Aquali.

-Jo el veig meravellós, mireu com brilla i com les ones ens alegren el dia - va afegir Carla.

-Eixe és un dels problemes, per fora és molt bonic, però el fons marí és un femer on el plàstic és el rei, i ens està ofegant poc a poc -va afirmar Ondina.

-El plàstic? Si per a nosaltres és el més normal - va dir Sergio.

-Eixe és el principal problema, que els humans us comporteu com si res, i no vegeu les conseqüències d'utilitzar tant de plàstic - va contestar Aquali.

En un no res, els quatre menuts havien començat una conversa del més interessant, una conversa quasi d'adults, però amb una comprensió i acollida per part de Carla i Sergio que tranquil·litzava molt a Ondina i Aquali, que no entenien com persones humanes com aquells menuts amb els que estaven parlant podien ser els culpables dels seus mals.

Carla i Sergio estaven cada vegada més enfadats amb totes les històries que els contaven els seus nous amics. Ells els explicaren com quasi mor la tortuga o la història del vell polp que s'havia quedat coix i sense una pota. Ondina també els va ensenyar una foto del seu germà i els va explicar que volia que ell poguera viure sense preocupacions i gaudint de les meravelles que regala la mar.

Sergio i Carla es van mirar, i al mateix temps van dir: "Us ajudarem". El que va provocar un simpàtic somriure entre els quatre, al temps que Carla els va preguntar:

-I què hem de fer?

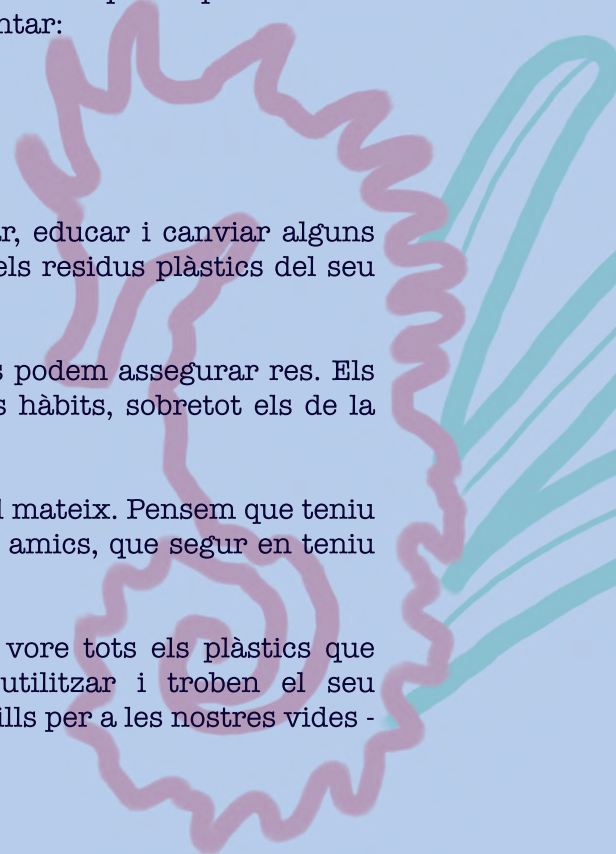
-Com us podem ajudar? - va dir Sergio.

-Nosaltres pensem que no és complicat. És qüestió de sensibilitzar, educar i canviar alguns dels vostres hàbits, i així poc a poc la mar podrà anar eliminant els residus plàstics del seu fons - va dir Ondina.

-Ho anem a intentar, se m'estan ocorrent moltes idees, però no us podem assegurar res. Els humans som animals de costums i costa canviar molt els nostres hàbits, sobretot els de la gent adulta - va afegir Carla.

-Això ho tenim clar i ho sabem, no es cregueu, que a la mar passa el mateix. Pensem que teniu que centrar-nos en els més menuts, en totes les vostres amigues i amics, que segur en teniu molts - va afirma Aquali.

-Mireu, us deixem esta informació que us pot ajudar, ací podeu vore tots els plàstics que conviuen amb nosaltres, després que vosaltres els deixeu d'utilitzar i troben el seu acomodatament al fons del mar, converteixin-se en el major dels perills per a les nostres vides - va completar Ondina.

-No podem perdre més temps, anem a ajudar-vos a salvar la mar, i que pugueu tots viure com una família feliç - va dir Sergio.

-Sergio i jo tenim moltes idees, anem a parlar amb els nostres amics i amigues de la falla i proposar-los jocs i cants mentre els expliquem el vostre problema i que en ells està la solució, i si us sembla bé en el solstici de primavera ens tornem vore a este mateix lloc i us contem com ens ha anat - va dir Carla.

-Per què no podeu vindre amb nosaltres? - va preguntar Sergio - gaudiríeu d'una festa meravellosa i segur que a vosaltres us farien més cas.

-Tan de bo seria, però és impossible, us agraïm la vostra invitació, però no podem eixir de la mar, prou es que hem eixit a la superfície - va contestar Ondina de forma trista.

Després de les paraules d'Ondina, els quatre joves es varen fondre en una forta abraçada que segellava el compromís de Carla i Sergio en ajudar a Ondina i Aquali, que molt feliços van tornar a la seua llar, segurs de que aquell encontre anava a canviar les seues vides.

MOLT DE TEMPS EN DESAPARÈIXER

50 - 650 ANYS
GOT DE PLÀSTIC

10 - 400 ANYS
BOSSES DE PLÀSTIC

400 ANYS
COBERTS DE PLÀSTIC

600 ANYS
FIL DE PESCAR

450 ANYS
GLOBUS DE PLÀSTIC

100 ANYS
ENCENADOR DE PLÀSTIC

500 - 1.000 ANYS
TECNOPOR

450 ANYS
BOLQUER D'UN SOL ÚS

450 - 1.000 ANYS
BOTELLES DE PLÀSTIC

500 - 800 ANYS
PALLETES

Des del primer moment Carla i Sergio tenien clar a quins amics i amigues anaven a recórrer, no els ho havien contat a les seues amigues, però els dos estaven vivint un any molt especial, estaven fent realitat un somni que havien desitjat des de ben menuts, ser Fallera Major Infantil i President Infantil de la seua falla de l'Ermita, i eixe somni enguany els havia unit. I no sols a ells, també a les seues famílies i a tots els seus amiguets i amiguetes, que poc a poc començaven a arribar al casal després de la crida d'ajuda de Carla i Sergio.

Les xiquetes i els xiquets arribaven al casal expectants i desitjosos de saber què seria allò tan important que Sergio i Carla els volien dir, però també il·lusionats de poder compartir tots junts una nova aventura.

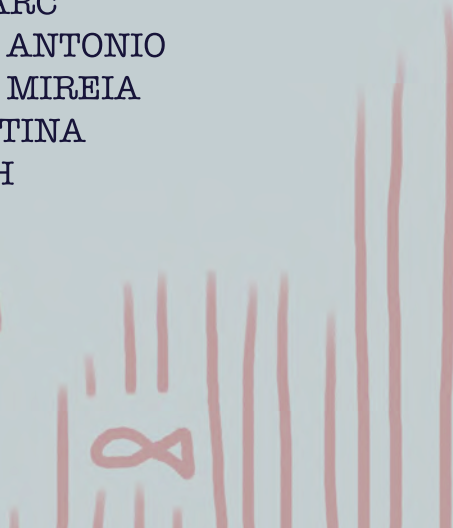
LLISTAT DE FALLERES I FALLERS INFANTILS

ALABARTA SERRANO, MARIA
ALEMANY SÁNCHEZ, ÁNGELA
ALEMANY SÁNCHEZ, LOLA
ALIEVI MIL, LUCÍA
ANDRÉS GORDILLO, VALERIA
ANDREU CARRATALÁ, ALEJANDRA
ANDREU CARRATALÁ, MARÍA
ANDREU CARRATALÁ, PABLO
BENAVENT SEGURA, MARC ANTONI
BERMELL ESPELETA, ENRIQUE
CAMACHO ANDREU, MARC
CANTERO RUIZ, ÁNGEL
CANTERO RUIZ, CANDELA
CEBRIÁN GARCÍA, DANIEL
CEBRIÁN GARCÍA, ROSER
CERVERA CERVERA, MARINA
COMPANY SOTO, MARÍA
COMPANY SOTO, PEPE
CONTRERAS PILES, MARIO
CORONADO FURIÓ, Mª LORETO
CORONADO FURIÓ, PABLO
DUQUE CAMPILLO, DANIELA

ESTEVE PRIETO, MARCOS
FARGA GÓMEZ, FRANCESC
FARGA GÓMEZ, MARA
FUENTES TORTOSA, ELENA
GARCÍA ANDREU, ELENA
GARCÍA CHULIÁ, MIREIA
GOMAR VILANOVA, ADRIÀ
GOMAR VILANOVA, CAROLINA
HERRADOR RUIZ, LORENA
HUERTA BARCHIN, MARIA
HUERTA BARCHIN, SOFIA
IBÁÑEZ MORAGÓN, JOSÉ
IBÁÑEZ MORAGÓN, VICENT
LLOPIS ARIZA, ADRIÀ
LLOPIS ARIZA, CLAUDIA
LLOPIS ARIZA, ELOY
LÓPEZ SERENA, DIANA
MAGLIANO PORCAR, ANNA
MAGLIANO PORCAR, GIULIA
MANZANO BENAVENT, ANNA
MARTÍN ANDREU, EZEQUIEL
MARTÍNEZ CARMONA, ARIA

MARTÍNEZ CARRASCOSA, LEO
MARTÍNEZ CARRASCOSA, MARC
MARTÍNEZ DÍAZ, ADRIANA
MARTÍNEZ MORA, ADRIÁN
MARTÍNEZ PERALES, RODRIGO
MEDINA PUNZANO, ÁLVARO
MEDINA PUNZANO, SERGIO
MOLINA PUIG, BELÉN
MONTESINOS MIQUEL, ALEJANDRA
MORENO PUIG, RUTH
MUÑOZ BENAVENT, MAR
MUÑOZ BENAVENT, VERA
MUÑOZ GARCÍA, ÁLVARO
MUÑOZ GARCÍA, BORJA
NAVARRO LLOPIS, CARLA
ORTÍ MÁRQUEZ, CELIA
ORTÍ MÁRQUEZ, CLAUDIA
PALAO BLANCO, ARIA
PALOP SERRANO, CARMEN
PALOP SERRANO, INÉS
PALOP SERRANO, JULIO MANUEL
PÉREZ COMPANY, NACHO
PÉREZ COMPANY, PEPE

PÉREZ ROMERO, IAN
PÉREZ ROMERO, LUA
PERIS FAYA, MARTÍN
PUERTA MORA, DANIEL
PUIG GARCÍA, CHLOE
RABADÁN ORIA DE RUEDA, BLANCA
REQUEJO IZQUIERDO, CARLA
REQUENA CASES, AMPARO
REQUENA GARCÍA, ANNA
REQUENA GARCÍA, EMMA
RUBIO REQUEJO, ÁLVARO
RUIZ REQUENA, CAYETANA
RUIZ REQUENA, MATEO
SEVILLA SÁNCHEZ, PABLO
SEVILLA SÁNCHEZ, SERGIO
URREA PERIS, AINARA
VILANOVA CALVO, VICTORIA
VILANOVA SILLA, MARC
VILANOVA TORTOSA, ANTONIO
VILANOVA TORTOSA, MIREIA
VIÑES GASCÓN, MARTINA
VIÑES GASCÓN, RUTH

Després de comprovar que pràcticament totes les xiquetes i xiquets estaven al casal, van pujar-se a l'escenari i van explicar-los que havien conegut a dos sirenes, Aquali i Ondina, que vivien al fons de la mar i tenien un problema molt greu. Per culpa dels humans com nosaltres i de les nostres actituds, la seua llar s'està omplint i omplint de residus de plàstic i està ofegant les seues vides va explicar Carla.

-Imagineu que des del cel començaren a tirar-nos residus i fem que no es poguera fer desaparèixer, i s'anarà acumulant poc a poc als carrers. Com seria la nostra vida? Els va preguntar Sergio. Davant d'aquelles paraules de Carla i Sergio, el silenci es va apoderar de tot el casal. La preocupació es veia reflectida als rostres dels menuts, i entre ells es miravem preguntant-se què podrien fer.

-Sabem que s'esteu preguntant què podem fer, que sols som uns xiquets i xiquetes, però podem fer més del que s'imagineu - va continuar dient Sergio.

-A les nostres mans està ajudar a Ondina i Aquali. Necessitem que entre tots canviem els nostres comportaments, i que el nostre exemple es vaja fent viral i viral per a que cada vegada hi haja més gent que amb la seua actitud evite que la mar s'ompliga de residus -va afegir Carla.

-Us convidem a que tots junts participem a la campanya "Fem que la mar torne a brillar", explicant a tots els vostres coneguts el que tenim que fer per canviar la vida d'Ondina i Aquali -va dir Sergio.

-I ara deixem de parlar i comencem a jugar!!! va cridar Carla, al temps que presentava un conjunt de jocs per a sensibilitzar als xiquets i xiquetes, i que ells pogueren jugar amb altres amiguets i amiguetes, fen la bola de neu cada vegada més gran.

TROBA
LES
SET
DIFERÈNCIES!

Quant de temps tarda la brossa marina en desintegrar-se?

Dependent del material del qual estan fets i d'altres factors com les condicions ambientals, als objectes els porta diferent temps desintegrar-se. Poca a poca es converteixen en trossos cada vegada més menuts - primer visibles, després invisibles - fins que finalment, desapareixen. Tota la brossa marina causarà danys durant el temps que es troba als ambients de costa i marins. A major permanència, major és el perill al ser humà, la vida silvestre i els ecosistemes.

Col·loca en els cercles la lletra que corresponga al rang de temps que costarà a cada objecte desintegrar-se.

A) Alguns mesos a més d'1 any

B) De 1 a 5 anys

C) De 10 a 30 anys

D) De 50 a 100 anys

E) De 80 a 200 anys

F) De 500 a 600 anys

G) 1.000 anys

H) 1.000.000 anys

1. PAPER

3. SANDÀLIA DE GOMA

2. ENVÀS

4. CIGARRET

5. CORDA

7. LLANDA D'ALUMINI

8. BOSSA DE PLÀSTIC

6. FIL DE PESCAR

10. BOTELLA DE VIDRE

12. ROBA DE LLANA

9. TECNOPOR

11. BOTELLA DE PLÀSTIC

13. HAM DE METALL

Coneixes els diferents contenidors de reciclatge de residus que existeixen?
Quants d'ells localitzes al teu col·legi ? I a la teua casa?

Saps quin tipus de material es deposita en cadascun d'estos contenidors? A on
tiraries els residus de l'activitat anterior?

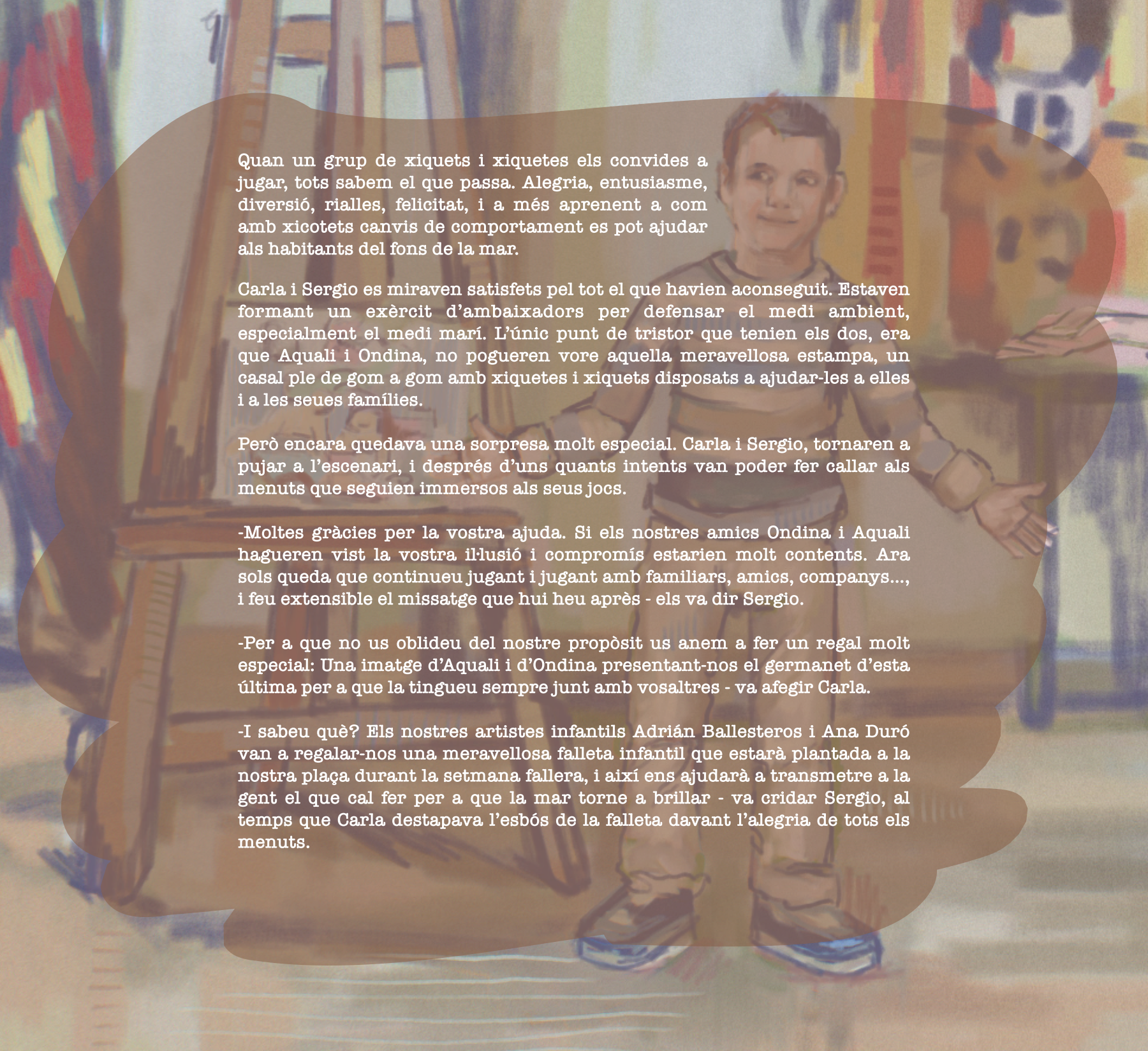

FES EL CORRECTE

TOT EL RESIDU O MATERIAL QUE ES REBUTGE, TRANSPORTE O EMMAGATZEME DE MANERA INCORRECTA POT CONVERTIR-SE EN FEM MARI.

UTILITZANT UN LLÀPIS PORTA ELS RESIDUS PLÀSTICS AL CONTENIDOR DE RECICLLATGE.

Quan un grup de xiquets i xiquetes els convides a jugar, tots sabem el que passa. Alegria, entusiasme, diversió, rialles, felicitat, i a més aprenent a com amb xicotets canvis de comportament es pot ajudar als habitants del fons de la mar.

Carla i Sergio es miraven satisfets pel tot el que havien aconseguit. Estaven formant un exèrcit d'ambaixadors per defensar el medi ambient, especialment el medi marí. L'únic punt de tristor que tenien els dos, era que Aquali i Ondina, no pogueren vore aquella meravellosa estampa, un casal ple de gom a gom amb xiquetes i xiquets disposats a ajudar-les a elles i a les seues famílies.

Però encara quedava una sorpresa molt especial. Carla i Sergio, tornaren a pujar a l'escenari, i després d'uns quants intents van poder fer callar als menuts que seguien immersos als seus jocs.

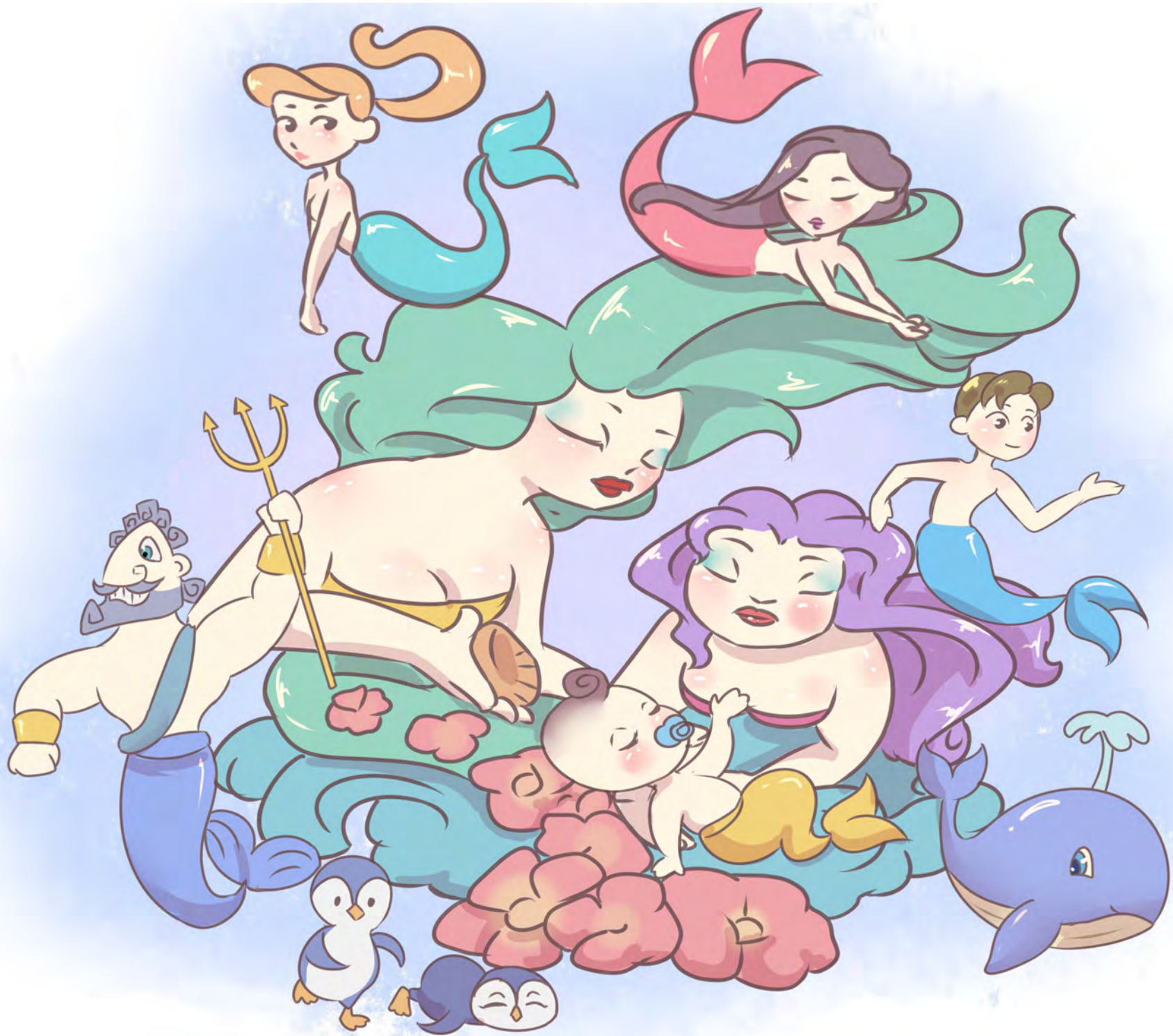
-Moltes gràcies per la vostra ajuda. Si els nostres amics Ondina i Aquali hagueren vist la vostra il·lusió i compromís estarien molt contents. Ara sols queda que continueu jugant i jugant amb familiars, amics, companys..., i feu extensible el missatge que hui heu après - els va dir Sergio.

-Per a que no us oblideu del nostre propòsit us anem a fer un regal molt especial: Una imatge d'Aquali i d'Ondina presentant-nos el germanet d'esta última per a que la tingueu sempre junt amb vosaltres - va afegir Carla.

-I sabeu què? Els nostres artistes infantils Adrián Ballesteros i Ana Duró van a regalar-nos una meravellosa falleta infantil que estarà plantada a la nostra plaça durant la setmana fallera, i així ens ajudarà a transmetre a la gent el que cal fer per a que la mar torne a brillar - va cridar Sergio, al temps que Carla destapava l'esbós de la falleta davant l'alegria de tots els menuts.

FEM QUE EL MAR TORNE A BRILLAR

ARTISTES : ADRIÁN
BALLESTEROS I
ANA DURÓ

Un amic, molt entranyable,
ens fa enguany un regal,
d'un valor incalculable
omplint de vida admirable
el menudet cadafal.

La mar el món oxigena
amb una segona oportunitat
i de la mà d'una sirena
el seu volgut fill ofrena
per salvar la humanitat.

Humanitat que sap assumir
que no sempre ha estat a l'altura,
de cuidar i protegir
les bondats que la natura
mai ens deixa d'oferir.

I especialment ha maltractat
a la mar en la seua immensitat
convertint-lo en un gran femer
brut, impur i contaminat
que per sort es vol refer.

Oblidant-se d'este passat
la mar presenta un nadó
pulcre, net i purificat,
i els humans demanen perdó
penedit i apesarats.

En senyal d'agraïment
omplin la mar de presents,
però sobretot del compromís
de millorar el comportament
per mantenir la mar feliç.

Sense ser regals materials
són meravellosos tresors
desitjos sincers i cordials
que brollant de dins del cor
ensenyen valors fonamentals.

Regals que ompliran l'escena
i d'estima i orgull la mar,
que oblidant la seua pena
en una nit de lluna plena
la vorem tornar a brillar.

Escena primera

**“Tornem a la mar la generositat
actuant amb seny i responsabilitat”**

Una mar pura, neta, transparent,
on viuen menudes criatures,
demana al pescador coneixement
en fer les seues captures.

Les sirenes són conscients
que els fruits sortits de la mar
són un exquisit aliment
però cal deixar-lo engreixar.

Neptú que es vellet i savi
li diu que pescar no és sà
que els peixets són pa per a hui
però també fam per a demà.

El pescador segueix cabut
i sense entrar en raó,
i un peixet molt astut
li dóna una bona lliçó.

A la fi ell sap reconèixer
que estava molt equivocat,
tots els peixets han de créixer
en benefici de la humanitat.

Ara l'amic pescador
ensenya al món a pescar
sent el millor ambaixador
de les meravelles de la mar.

Escena segona

**“Si tractem la mar amb respecte
el dia de platja serà perfecte”**

Alegres i replets d'il·lusió
la família sencera viatja
en busca de la diversió
que sempre regala la platja.

Un sol amb gran esplendor
els dóna la benvinguda
i els presenta el pescador
que és persona molt sabuda.

Els explica que la natura
cal cuidar i respectar,
gaudint junts de l'aventura
de jugar a la vora de la mar.

Els ensenya com l'arena
brilla neta i impol·luta,
i amb tres jocs els entrena
per mai deixar-la bruta.

També els mostra la bandera
que amb tres senzills colors
ens diu la millor manera
de banyar-se sense por.

Els menuts són obedients
fent-li cas al pescador
deixen la mar contenta
respectant els seus tresors.

Escena tercera

**“Ix la balena de la mar
perquè vol riure i jugar”**

Les rialles en jugar
i el perfum de la diversió
ha despertat l'atenció
dels habitants de la mar.

Dofins, taurons i balenes,
polps, meduses i cavallets
pregunten a les Sirenes
a què juguen els xiquets.

També es volen divertir
conèixer els seus jocs
junts poder compartir
la màgia dels dos llocs.

Sense dubtar en cap moment
la balena es presenta,
de forma cortès i atenta,
educada i diligent.

De seguida està jugant
sent la reina de la festa,
i la seua bondat conquesta
a una infància tolerant.

Infància i regne animal
són exemple de convivència
i de com la diferència
a ells els dóna igual.

Escena quarta

**Recordem l'important que és
ajudar sempre els demés!!!**

Seguint l'exemple de la balena
i d'un somriure que il·lumina
a l'acte entren en escena
la resta de fauna marina.

Junts, units, entremesclats,
el món marí i els humans
uneixen les seues mans
enaltint la diversitat.

Entre cants, balls i cançons
i jocs de complicitat,
algú els diu que el nadó
vol tindre la seua amistat.

Emprenen junts un viatge
per conèixer l'hereu
oferint-li en nom de Déu
que serà etern el seu llinatge.

Un regal de compromís,
d'ajuda i benaurança,
signant l'eterna aliança
per fer de la mar un paradís.

Agenollats demanen perdó
per tots estos anys d'injustícia
omplint sense compassió
la mar de fem i brutícia.

Escena cinquena

**“Neptú regala agraïment
per tan noble comportament”**

Envoltat d'un gran espectacle
de llum, aigua i color
arriba amb tots els honors
el pare d'este miracle.

Neptú es fa present
per presentar al seu nadó
i donar sincer agraïment
a tota la població.

Satisfet i orgullós saluda
els menuts de la humanitat
agraint-los la seua ajuda
en fer la mar lloc immaculat.

Ell sap que és complicat
canviar conductes habituals
d'una dolenta societat
que respecta poc la mar.

Per trencar esta muralla
els ompli de la seua energia
a fi de guanyar la batalla
que lliuraran en el dia a dia.

En senyal d'agraïment
i del seu gran sacrifici
els regala el seu trident
que espanta maldats i vicis.

Escena sisena

**Enfortits i replets d'il·lusió
els menuts comencen la missió.**

L'aventura que va començar
aquell dia d'excursió
quan van conèixer la mar
ara té continuació.

Neptú els ha encarregat
una comanda complicada
però ells estan entusiasmats
la tenen més que controlada.

Dels seus amics s'acomiaden
especialment del nadó,
i amb totes les forces naden
cap a la seua valuosa missió.

En arribar a la costa
ho conten als familiars
que fan seua la proposta
i es decideixen ajudar.

El sentit del seu missatge
comença a fer-se viral
i la gent llesta i cabal
impulsa l'ús del reciclatge.

Els menuts també són buscats
per a col·legis i instituts
a fi d'explicar les bondats
de la mar que han conegut.

Escena setena

**“Per mantindre neta la mar
el millor és educar”**

L'objectiu de cada visita
és poder sensibilitzar,
i amb exemples ensenyar
tot el que la mar necessita.

El major enemic de la mar
són els articles de plàstic,
un veritable castic
que hem de solucionar.

Usem bosses reutilitzables,
termos per a la beguda,
o productes biodegradables
pot ser una gran ajuda.

Tinguem molta cura en comprar
joies que són especials,
com per exemple els collars
fets de pedres i corals.

A la platja tirem el fem
al lloc que està indicat
i abans d'anar-nos netegem
tot el que hem embrutat.

Per a no contaminar
la lliçó del dia es completa
convidant a caminar
o bé anar en bicicleta

I fins ací punt i seguit
que com els menuts ens han dit
l'aventura continua
i per mantindre el mar polit
t'ho diuen clar: Actua!!!

Fem etern este regal,
únic i excepcional,
no trenquem el compromís
amb comportaments irracionals
que desfacen este encís.

Tinguem present este nadó
que Neptú ens ha ofrenat,
pulcre, net, sense pol·lució,
en una segona oportunitat
que és una gran benedicció.

Per seguir fent-nos memòria
recordant esta victòria,
el nadó serà un ninot
que passarà a la història
cremant-se per tots en el foc.

Junt amb ell podrem contemplar
tota esta història escrita,
que a Torrent vol ensenyar
com la mar torna a brillar
en la falla de l'Ermita.

La falleta va causar admiració durant la setmana fallera, tant per la seua bellesa com pel seu missatge. Una estampa que va ser molt freqüent era vore a fallerets i falleretes explicar als que s'acostaven al menut cadafal cada una de les escenes de la falleta i cada visitant s'emportava un compromís per poder fer brillar la mar.

En acabar la nit de la cremà, quan la falleta ja sols era cendres, Carla es va apropar a ella i mentre arreplegava les cendres com a record de l'any viscut per ella i Sergio, va agafar un tercer recipient que també el va omplir.

Sergio i Carla, estaven tristos, no tots els dies són el 19 de març, i veuen com el foc s'emporta tota una intensa setmana de records i aventures. Però els dos sabien que al dia següent tenien una cita molt especial. Era el solstici de primavera, dia que havien quedat amb Ondina i Aquali. Tant Carla com Sergio van passar una nit molt intranquilla, a pesar del cansament de tota la setmana, i a penes van poder dormir pensant en que anaven a vore a els seus amics i poder contar-los tot el que havien aconseguit.

Els dos menuts arribaren corrent a la platja amb el seu blusó faller, company de milers d'aventures, i en creuar l'última duna van contemplar una imatge senzillament meravellosa. Tota la badia brillava, fins i tot, més que el sol i estava plena de radiants sirenes, encapçalades per Aquali, Ondina i el seu germanet.

Aquell insòlit espectacle va ser el regal d'agraïment dels habitants de la mar a tot el que Carla i Sergio havien fet per ells. Sols ells sabien com en els últims mesos la situació havia canviat, com els seus xicotets comportaments havien tingut el seu efecte, i com si que és possible que el seu hàbitat puga millorar si els humans ens ho proposem.

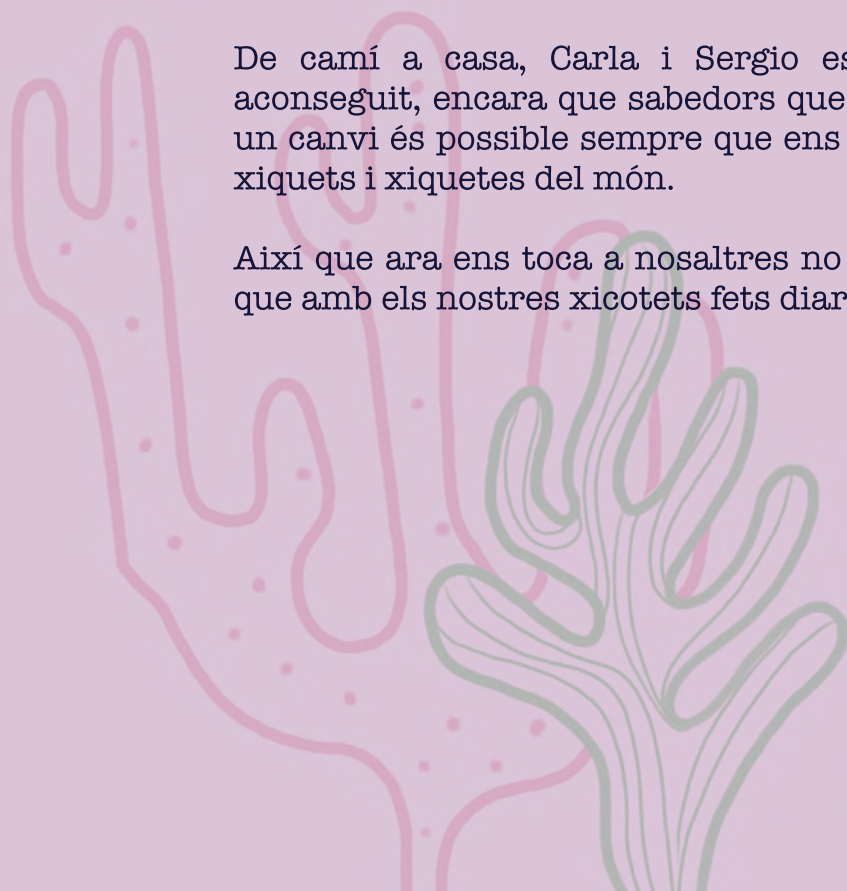
Ondina, Carla, Aquali i Sergio es van donar una emotiva abraçada i mentre Carla els regalava una caixeta amb les cendres de la falleta i Sergio els ensenyava fotos de tot el que havien fet, un melòdic i harmoniós cant de sirenes va ressonar a tota la platja: Gràcies per fer que la mar hui torna a brillar!!!

Poc a poc, les sirenes van anar desapareixent, acomiadant-se agraïdes de Carla i Sergio, deixant els quatre amics sols contant-se les seues aventures, que des de l'última volta que es varen vore, havien sigut moltes i molt divertides.

El sol va ser testimoni d'aquell meravellós dia, però tenien tantes coses que contar-se que ja estava a punt d'amagar-se per darrere les muntanyes quan va vore com Ondina i Aquali, s'acomiadaven d'aquells humans que tant els havien ajudat.

De camí a casa, Carla i Sergio estaven radiants i feliços del que havien aconseguit, encara que sabedors que queda molt de camí que recórrer però que un canvi és possible sempre que ens ho proposem, i més si està a les mans dels xiquets i xiquetes del món.

Així que ara ens toca a nosaltres no oblidar-nos d'Aquali i Ondina, i aconseguir que amb els nostres xicotets fets diaris la mar mai deixi de brillar.

GRÀCIES

PER FER

QUE

LA

MAR HUI TORNE A

BRILLAR!!

